eZine

of Modern Texts in Translation

January 2018

Angela Marinescu

translated into English by
MTTLC graduate

Andreea Voicu

© **MTTLC** http://revista.mttlc.ro/

eZine
of Modern Texts in Translation

Director
Lidia Vianu

ISSN 1842-9149

Issue 183
January 2018

Issue Editor
Cristina Drăgoi

© MTTLC
© The University of Bucharest

Poems by **Angela Marinescu**

translated into English by
MTTLC graduate
Andreea Voicu

Reviser:
Ana Vartolomei

IT Expertise:
Cristian Vîjea
Simona Sămulescu

January 2018

Translation Café started in the year 2007, as the magazine of the MA Programme for the Translation of the Contemporary Literary Text (MTTLC), at the University of Bucharest.

The eZINE consists of translations by graduate students of MTTLC, as a prolongation of their activity in class. They are meant to give the graduates a taste of their future profession, and also to increase their sense of responsibility for a translation they sign under their own name.

The texts are translated from or into English, and belong to all literary genres – fiction, poetry, literary criticism, as well as the drama, the essay. The focus is on Modern Literature, broadly meaning the 20th and the 21st centuries: Romanian, British, and American among others.

MTTLC Masteratul pentru Traducerea Textului Literar Contemporan mttlc.ro	Translation Café	Contemporary Literature Press http://editura.mttlc.ro	http://www.masterat.mttlc.ro/ http://revista.mttlc.ro/ http://www.editura.mttlc.ro/

For comments or suggestions, please contact the publisher lidia.vianu@g.unibuc.ro

Translation Café

January 2018

Poems by

Angela Marinescu

Translated into English by

MTTLC graduate

Andreea Voicu

January 2018

Cuprins

Colindătorii 7
Cer de toamnă 8
Prima zi de toamnă 9
Departe, între doi străini 10
Negresele toamna 11
Valea însîngerată 12
Această noapte 13
Floarea soarelui 14
Vis cu sînge 15
Eu sînt pentru capriciul meu 16
Întoarcerea 17
Legenda despre cifre 18
Dealurile înconjoară tăcerea 20
Lacul norvegian 21
Sărbătoare adîncă 22
Eleonora 23
Altă zi de toamnă 24
Acum în întuneric 25
Jurămîntul 26

Table of contents

Carollers 7
Autumn sky 8
First day of autumn 9
Far away, between two strangers 10
The black women in autumn 11
The bloody valley 12
This night 13
Sunflower 14
Dream with blood 15
I am for my caprice 16
The return 17
The legend about numbers 18
The hills surround the silence 20
Norwegian lake 21
Deep holy day 22
Eleonora 23
Another day of autumn 24
Now in the dark 25
The vow 26

Casa cu pereți albi 27
Cuvîntul care mă tulbură 28
De ce să vorbim 29
Lumînări din care picură sînge 30
Locul descoperit 31
În grădina rece 32
Semne de călugăr 34
Instrumente care nu ating 35
Mica spaniolă 36
Însemnele unei anumite puteri 38
În marginea grădinii 39
Aduc cuvinte pe tava plină de măruntaie calde 40
Alexandru se întinde în umbra unui copac înflorit 41
Cupola plină de sînge a unei mănăstiri 42
Grecul ars 43
Pavilionul nebunilor 44
Fumul întunecat al sfîrșitului 45
Lumina 46
Înaintez, greu 47
Violența armelor 48
În această toamnă 49

The house with white walls 27
The word that torments me 28
Why talk 29
Candles from which blood drips 30
The uncovered place 31
In the cold garden 32
Monk signs 34
Instruments that do not touch 35
Little Spanish girl 36
The marks of a certain power 38
At the edge of the garden 39
I bring words on a patter full of warm offal 40
Alexandru lies down in the shadow of a blooming tree 41
The blood-soaked cupola of a monastery 42
The burnt Greek 43
The pavilion of the mad 44
The dark smoke of the end 45
The light 46
I move forward with difficulty 47
The violence of weapons 48
In this autumn 49

Coruri rusești 50
Îngerul morții 51
Hei, tu, joc de băiat 52
Te aștept pe tine 53
Mîini lungi ca focul 54
Cei care nu se mai pot întoarce 55
Capul unui animal care a văzut focul 56
Cuvintele sînt fapte întoarse cu fața spre mine 57
Craniul și ușa 58
Străina 59
Niciodată în umbră 60
Interiorul unei dimineți de iarnă 61
Iarna 63
Vântul 64
Bolta 65
Soare crud 66
Torța 67
Noapte de mai 68
Grota 69
Acest Trup, ce... 70

Russian choirs 50
The angel of death 51
Hey, you, boy game 52
I'm waiting for you 53
Hands long like fire 54
Those who cannot return anymore 55
The head of an animal that has seen fire 56
Words are deeds turned with their faces towards me 57
The skull and the door 58
The stranger 59
Never in the shadow 60
The inside of a winter morning 61
Winter 63
Wind 64
The celestial vault 65
Fresh sun 66
The torch 67
Night of May 68
The cave 69
This Body, which... 70

Colindătorii

Plâng înafară, frunzele au dispărut acum
pentru totdeauna, gerul a devenit albastru
am o singură rasă: plăcerea.
veniți voi, colindători ai distrugerii
cu mîinile albe pe armele puține
cu buzele subțiri să ataci
negresa,
să o tai în două,
în frig,
în zăpadă,
despicată pe un perete.
în interior sacrificiul și mîna cu oasele
deznădăjduite ale celei care s-a umilit

noaptea se lasă ca o umbră
pe mormântul de lemn al poetului.

Carollers

I cry on the outside, the leaves have disappeared now
forever, the frost has become blue
I belong to one single race: pleasure.
come on, you, carollers of destruction
with white hands on your few weapons
with thin lips to attack
the black woman,
to cut her in half,
in the cold,
in the snow,
split open on a wall.
inside, the sacrifice and the hand with the hopeless
bones of she who humiliated herself

night falls like a shadow
on the wooden grave of the poet.

Cer de toamnă

Cerul se întinde, alb, ca un animal căruia îi este
greață; în vasul violet o floare violetă
îmi rupe fața
prăpastia astfel întinsă atinge perfecțiunea.
înăuntru, în actul cel mai negru, aproape,
mă rog în fața bisericii care distruge strada,
cu fața la cei de față; sînt cerșetorul plin de sînge
care pleacă înăuntru
pentru totodeauna, acolo, atât de departe
cu scaune din lemn care se înalță
dintre hainele Lor vechi și adînci
haine de lemn.

printre ele, ezitarea, sălbatică.

Autumn sky

The sky spreads, white, like an animal that feels
nauseous; in the violet vase a violet flower
tears my face
the abyss thus spread, reaches perfection.
inside, in the blackest act, nearby,
I pray in front of the church that destroys the street,
facing those present; I am the beggar covered in blood
who retreats
forever, there, so far away
with wooden chairs that rise
from Their deep old clothes
wooden clothes.

amongst them, hesitation, wild.

Prima zi de toamnă

De partea cealaltă, cineva, tăcut, aparține zilei de mîine.
am început să culegem struguri
într-o dimineață ca oricare alta
din via care strălucea în soare, ca un parc japonez.
Alexandru își vestește, plin de lacrimi, rafinamentul.
noi stăm cu spatele spre zidul care se acoperă
de umbrele unui trecut adînc.
Doamne, cît ne-am întors fața; de ce, atunci, trebuie să iubim
un cîine în lanț.
un copil își va tăia poeziile și sângele lor
va deveni ceea ce este; un obiect.
înăuntru, în pădurea de brazi, este o fereastră cu gratii.

First day of autumn

On the other side, someone, quiet, belongs to tomorrow.
We started to pick grapes
on a morning like any other
from that vine that glowed in the sun, like a Japanese park.
Alexandru announces, full of tears, his refinement.
We stand with our backs to the wall that is covered
by the shadows of a deep past.
God, how often we turn our faces away; why, then, do we have to love
a chained dog.
A child will cut into his poems and their blood
will become what it truly is; an object.
Inside, in the pine forest, there is a window with bars.

Departe, între doi străini

Ai scris despre Argentina și despre covorul pe care
mi l-a dăruit mama, ca despre niște morți.
eu privesc dincolo de noi; pe drumul care ne desparte
doi străini înaintează ținîndu-se de mîna, fără să știe.
drumul, este, de fapt, o obsesie.
cerul a devenit un animal care nu mai poate muri
niciodată.
scriu din neputință.
copilul care deschide porțile rodeoului sînt eu.
viața nu îmi aparține, poezia nu îmi aparține.

cei virili pregătesc armele pentru a coborî totul.

Far away, between two strangers

You wrote about Argentina and the carpet
my mother gave me, as though about the dead.
I look beyond us; on the road that separates us
two strangers walk ahead holding hands, without knowing.
The road, is, in fact, an obsession.
The sky has become an animal that cannot die,
not ever.
I write out of weakness.
I am child who opens the gates at the rodeo.
My life does not belong to me. Poetry does not belong to me.

The virile prepare the weapons that will destroy

Negresele toamna

Cobor în melancolie cu umilință,
într-un oraș necunoscut, aceeași negresă
urlă un cîntec de gheață.
fără cuvinte, îmi introduc negresa în creier
cu mîinile pline de sînge
gura ei senzuală, ca o fîntîna, îmi atinge poezia.
dar sora mea e albă.
cum aș putea, acum, cînd moartea îmi atinge
părul.
flori negre îmi intră în gură
fără să le mai cunosc forma, culoarea și binecuvîntarea.

biserica se umple; credincioșii rămîn pe loc.
străinii se împrăștie.

The black women in autumn

Humbled, I fall into melancholy,
in an unknown town, the same black woman
yelling her icy song.
Without words, I insert the black woman into my brain
my hands covered in blood
her sensual mouth, like a well, touches my poetry.
But my sister is white.
How could I now, when death touches
my hair.
black flowers enter my mouth
without my knowing their shape or colour, their blessing
anymore.

The church fills; the faithful remain.
The outsiders scatter.

Valea însîngerată

Ar fi trebuit să mă ascund, acesta este ultimul adevăr
pe care îl mai pot accepta, fără nici o ezitare.
pe drumul care duce spre muntele care pare albastru
nu voi mai putea
urca.
pe drumul care coboară spre valea care pare
însângerată
mă prăbușesc mereu.
mă întîlnesc, în drum, cu cerșetorii, cu copiii,
cu cei săraci cu duhul, cu infirmii, cu animalele
cu bolnavii.
sînt suferindă dar mila mea este rece.
sînt pătimașă dar rănile mele sînt albe.
îmi provoc alienarea dar sexul meu atît de negru
mă copleșește.
sînt ceea ce nu sînt.
pe o piatră. uscată îmi pun mîinile să ardă.
fumul îmi răcorește fruntea.

The bloody valley

I should've hidden, this is the last truth
that I can accept, without hesitation.
On the road that leads to a mountain that seems blue
I can never
climb again.
On the road that descends towards a valley that seems
bloody
I always collapse.
On my way I meet, the beggars, the children,
the poor in spirit, the crippled, the animals,
the sick.
I am suffering but my mercy is cold.
I am passionate but my wounds are white.
I cause my own alienation but my sex is so black
it overwhelms me.
I am what I am not.
On a rock. Dry, I place my hands there to let them burn.
the smoke cools my forehead.

Această noapte

Această noapte însetată de dragoste
îmi țîșnește din piept precum atunci, de mult,
cînd încă foarte tînără scuipam sînge pe pereții
plini de fum ai spitalului din vîrful muntelui.
în plimbările mele rătăcite și bolnave
drumul printre brazi izbucnea direct din plămîni
ca un arc de argint înmuiat în rășină
sau poate ca un cuvînt care provoacă actul sexual
sau, mai exact; plăcerea pură.

un șobolan mă urmărește pretutindeni.

This night

This night, thirsty for love,
is gushing out of my chest, as it did long ago,
when still very young, I would spit blood on the smoke-covered walls
of the hospital at the top of the mountain.
In my lost, sick walks
the road through the pine trees burst from my lungs
like a silver bow soaked in resin
or perhaps a word that triggers the sexual act
or, more precisely: pure pleasure.

A rat follows me everywhere.

Floarea soarelui

În ziua în care te-am atins (cred că era primăvară,
ca și acum, cînd scriu) aș fi răcnit
aș fi înnebunit
dacă nu aveam cuțitul în gură.
în ziua în care m-ai atins, am visat; că nu am PUTERE.
cu pași reci deznădejdea îmi înroșește drumul.

în umbra copacului, spre seară, lumina unui singur cuvînt
se rotește, încet, ca o floare a soarelui

cei care pleacă acum sînt primii; în biserica
pe care au construit-o poeții cei mai săraci.

Sunflower

That day I touched you (I think it was spring,
as it is now, as I write) I would've yelled
I would've gone mad
if I hadn't had a knife in my mouth.
That day you touched me, I dreamt: that I had no POWER.
The way glows red from the cold steps of my despair.

in the tree's shade, towards evening, the light of one single word
spins, slowly, like a sunflower

those who leave now are the first; in this church
built by the poorest poets.

Vis cu sînge

A venit timpul, cînd noaptea, mă scald în sudoare.
visul vestește, mereu, fără încetare, colorat cu
mult roșu: pereții sînt roșii de sînge.
pereții pentru care tatăl meu, negru și nebun, a murit
ars.
acum, acolo, o rasă blondă, lipsită de durere,
își pregătește, fără violență, tăcerea.
îmi strecor mîinile pe sub ușa care, odinioară,
mă închidea împreună cu fiul în locul îngropat
în proprii mei plămîni, între coapsele mele
bolnave și umile ce ascundeau frica: de plăcere.

dar plăcerea, acum, este un vas negru în care
îmi picur lacrimile lungi din peștera întunecată
a morții; căci moartea mea este o peșteră în care
timpul a devenit sclavul, în lanțuri, care tace

dincolo, pădurea de mesteceni, neclintită.

Dream with blood

The time has come, when at night, I am bathed in sweat.
The dream is foreboding, every time, never-ending, pulsating
vivid red: the walls are red with blood.
The walls for which my father, dark and mad, died,
burning.
Now, in that place, a blonde race, lacking pain
is preparing, without violence, its silence.
I slip my hands under the door which, once,
would lock me and my son in the place buried
in my own lungs between my thighs,
my sick and humble thighs that hid my fear of pleasure.

But the pleasure, now, is a black pot in which
I pour long tears from the dark cave
of my death; because my death is a cave in which
time has become the slave, in chains, who keeps silent

on the other side, the birch forest, unshakable.

Eu sînt pentru capriciul meu

Am să încerc să-mi calc jurămîntul într-o chilie
și gestul deznădejdii mele să se izbească
să-mi taie venele pe care nu le mai vreau.

cuvintele sumbre sînt sexul.
cînd voi putea fi eu însămi, va fi umbră.
sînt cîteva distrugeri; cîteva cuvinte.
Saxofonul se umple de sînge.
undeva, pe cer, melancolia noastră ne atinge.

infirmi și necunoscuți.

I am for my caprice

I will try to break my vow in a cell
and the gesture of my despair will strike
and cut the veins that I don't want anymore.

the gloomy words are the sex.
when I can be myself, it will be shade.
there are a few destructions; a few words.
The saxophone gets full of blood.
somewhere, in the sky, our melancholy touches us.

crippled and unknown.

Întoarcerea

Se va întoarce precis și petele de pe fața ei
insalubră îmi vor aminti de scenele prin care
Shakespeare își încheia tragediile, doamne, atît de sumbre.
cu mîinile înfășurate în jurul coapselor
îmi opresc sîngele să tîșnească.
gura îmi este, pe dinăuntru, ca o pajiște arsă.
pînă şi pielea se va termina
nu peste mult timp, întinsă cum este peste o cruce
care se înalță din nimic spre nimic
o cruce adevărată, din lemn aspru de brad
bătută în cuie de fier (studded in iron nails)

aici, înăuntru.

The return

She will return for sure and the stains on her insalubrious
face will remind me of the scenes with which
Shakespeare would end his tragedies, God, so gloomy.
with my hands wrapped around my thighs
I stop the blood from bursting.
my mouth is, on the inside, like a burnt meadow.
even the skin will end
before long, stretched as it is over a cross
which rises from nothing to nothing
a real cross made of rough fir tree wood
studded with iron nails

here, inside.

Legenda despre cifre

Mama este sora și sora este fiul și fiul sînt eu
noi trei sîntem patru dar legenda despre cifre
este atît de îndepărtată încît mă cutremur
strivesc păianjenii negri, adunați cîte unul, în colțurile de sus
ale casei. îi strivesc cu degetele mele din care picură
sînge
păianjenii își deschid gura și înghit sînge

semne de călugăriță, apar, luminoase, pe drumul
care duce spre spitalul din vîrful muntelui.
semne ca niște fire de nisip aruncate cu o precizie infricoșătoare.
sînt cuvintele care au fost cuvinte înainte de a fi cuvinte
căci drumul spre spital este drumul care duce
spre cripta îngustă, a sexului, îngropat în pămînt, al casei,
acum prăbușită. o casă ale cărei fotografii sînt pline de cuvinte
casa atîrnă de pereții veseli aruncați departe
îndepărtați de prăpastia în care spitalul strălucește
precum gura călugăriței

The legend about numbers

The mother is the sister and the sister is the son and the son is me
the three of us are four but the legend about numbers
is so lost in time that I shudder
I crush the black spiders, gathered one by one, in the upper corners
of the house. I crush them with my fingers which are dripping blood
the spiders open their mouths and swallow blood

nun signs, they appear, luminous, on the road
that leads to the hospital at the top of the mountain.
Signs like grains of sand thrown with a terrifying precision.
They are the words that were words before there were words,
for the road to the hospital is the road that leads
to the narrow crypt, of the sex, buried in earth, of the house,
now collapsed. A house whose photos are full of words
a house that hung on its joyful walls now dispersed and scattered

păianjenii se urcă pe umerii ei de fier

split apart by the abyss, where the hospital glows
like a nun's mouth

and the spiders crawling up her iron shoulders.

Dealurile înconjoară tăcerea

În orașul acum pustiu dealurile înconjoară tăcerea
se prăbușesc în tăcere
strivesc animale mărunte care-și căutau hrana
îmi amintesc rîul care tăia în două orașul
rîu în care am crescut împreună cu nămolul rece
din care se ridicau flori albe ca zăpada
pe ochii mei orientali picură sînge
din boala care-mi macină plămînii
ah, plămînii mei verzi ca focul, pe care
îi țin în mîini și clopotele se adăposteau sub ei
precum sub un cer plin de nor negri

nu mai sînt decît oarba cu plămînii
atinși de boală care rătăcește
a venit timpul să opresc timpul.

The hills surround the silence

In the town that's empty now, the hills surround the silence
in silence they collapse
crushing small animals foraging for food
I remember the river that cut the town in half
the river I grew on along with the cold mud
from which snow white flowers rose
blood drips on my oriental eyes
from the disease that consumes my lungs
oh, my lungs green as fire, which
I hold in my hands and bells find shelter under them
as under a sky filled with black clouds

I am but the blind woman whose lungs
are touched by disease, who wanders —
the time has come to stop time.

Lacul norvegian

În părul tuns al călugăriței care se apropie
se încolăcesc viermi și sîngele de pe pielea capului ei
curge printre viermi fără să-i atingă. acolo,
uneori, este locul și timpul celei care scrie într-o limbă
care se luptă cu iubirea.

mîinile călugăriței sînt slabe, neputința ei este
transparentă, neputința ei este un lac albastru
în care nu există pești...
chipul ei nici măcar nu se mai răsfrînge în apa curată
atît este de palid.

sexul călugăriței atinge apa lacului
și atunci, fața ei care nu există
se prăbușește
pe suprafața neclintită.

Norwegian lake

In the cut hair of the nun who is approaching
worms coil and the blood from her head's skin
flows through the worms without touching them. there,
sometimes, is the place and time of the one who writes in a
language that fights love.

the arms of the nun are weak, her weakness is
transparent, her powerlessness is a blue lake
in which fish do not exist…
her face doesn't even reflect in the clear water anymore
so pale it is.

the sex of the nun touches the lake's water
and then, her face that doesn't exist
collapses
on the unwavering surface.

Sărbătoare adîncă

Cerul s-a îngustat și a devenit strîmt
ca un drum întunecat dintr-un oraș de munte
cu îngeri bătuți pînă la sînge
în aradul meu alb rătăcitori istoviți în haine grele
se opresc să judece; judecata lor ar putea
fi un har, ca oricare altul, acum,
în preajma unei sărbători
saturate de îngeri bolnavi
cu sexul prea adînc, atît de adînc
încît cuvintele izbucnesc fără grijă și totul se întunecă.
perfecțiunea congregației de semne lipsește de sens
se închide cu grijă
eu plec, dar nu în limba mea
fără cuvintele mele
plec într-o patrie fără cuvinte.

Deep holy day

The sky has narrowed and has become tight
like a dark road in a mountain town
with angels beaten to a pulp
in my white Arad, tired wanderers in heavy clothes
stop to judge; their judgement could
be a gift, like any other, now,
on the eve of a holy day
saturated in sick angels
with a too deep sex, so deep
that words burst without worry and everything gets dark.
the perfection of the congregation of signs lacks sense
closes carefully
I leave, but not in my language
without my words
I leave for a country without words.

Eleonora

Cînd Eleonora m-a rugat să-i arăt părul
m-am dezbrăcat și mi-am smuls părul de pe cap
Iar degetele mi s-au umplut de sîngele ei
de cuvintele părului ei întunecat
cînd Eleonora îmi vorbea despre neputința ei
eu aveam timpul și rîsul alături
și mi-am pus haine negre și albastre
cînd Eleonora a înnebunit
eu îmi zdrobeam dinții de buze
și tăcerea era chiar gura mea.
dar Eleonora, sora mea pe care nu o mai am...
ceara și cuvintele lor
absența și cuvintele mele

îmi fac semnul

Eleonora

When Eleonora asked me to show her my hair
I undressed myself and tore my hair from my head
And my fingers got covered in her blood
in her dark hair's words
when Eleonora talked to me about her weakness
I had the time and laughter along
and I put on black and blue clothes
when Eleonora got mad
I crushed my teeth with my lips
and the silence was my mouth itself.
but Eleonora, my sister that I no longer have…
wax and their words
absence and my words

make me the sign

Altă zi de toamnă

mi-e teamă că fața mea se desprinde.
mi-e teamă că mîine voi fi alta.
dar acum, aici, privesc pădurea de brazi
ca pe un refuz.
nu pot accepta, peste mine, plămînii tăi goi.
din nordul Europei se întoarce un copil care,
odinioară,
mi-a sfîșiat părul.
dinspre Balcani, vii tu, fără cruce,
și îmi șoptești; nimic nu mai este între noi.

nimicul, ortodoxia, toleranța, moartea.

Another day of autumn

I'm worried that my face is falling out.
I'm worried that tomorrow I'll be someone else.
but now, here, I look at the pine forest
as at a refusal.
I cannot accept, over me, your empty lungs.
from the North of Europe a child is coming back who,
once,
tore my hair.
from the Balkans, you come, without a cross,
and whisper; there's nothing left between us.

nothingness, orthodoxy, tolerance, death.

Acum în întuneric

Acum, în întuneric, mă urc pe mîna ta violetă
și îmi simt cuvintele printre coapse.
în această dimineață te voi trezi și îți voi spune;
pleacă definitiv din casa cu păianjeni de cristal.
pleacă precum un străin.
nebunia mea este mai aproape de moarte
decît de poezie.
icoana din dreapta, atîrnată, nu mai are chip; sărutul
celor săraci a ros imaginea pînă la lemn.
un sat în care am început să mă cunosc
este satul în care tu ai cules zmeură neagră.
acolo, departe, rîsul nostru a fost greșit.
alt copil își sărută mîinile, altă moarte.

Now in the dark

Now, in the dark, I climb onto your violet hand
and I feel my words between my thighs.
this morning I will wake you up and say;
leave the house with crystal spiders forever.
leave like a stranger.
my madness is closer to death
than it is to poetry.
the icon on the right, hanged, has no face; the kiss
of the poor ones gnawed the image to the wood.
a village in which I started to know myself
is the village in which you picked black raspberries.
there, far away, our laughter was wrong.
another child kisses his hands, another death.

Jurămîntul

Călugărița își dezleagă jurămîntul;
acum începe masacrul și frica.
să fii ceea ce nu ești nu este ușor.
dar să fii ceea ce ai devenit este cumplit.
un înger pe care îl văd îmi taie drumul.
un înger pe care nu îl văd
îmi dăruiește vasul de fier
pe care să îl umplu cu sînge.
un înger, bolnav, îmi spune
că iubirea și ura nu au sfîrșit.

va veni ziua în care îmi voi desena cuvintele pe care
nu le mai pot rosti.

The vow

The nun untied her vow;
now the massacre and fear start.
to be what you are not is not easy.
to be what you have become is terrible.
an angel that I see blocks my way.
an angel that I cannot see
offers me the iron pot
that I am to fill with blood.
a sick angel tells me
that love and hate have no end.

the day will come in which I will draw the words that
I cannot utter anymore.

Casa cu pereți albi

Casa pe care nu o voi mai avea
stă, cutremurată, în mijlocul unei lumi
pierdute.
ocolul, inexorabil, al unui zid;
un zid indiferent.

covorul negru, de o stridență ușor atenuată
acoperă sîngele care a intrat în lemnul vechi.
un tablou de fier acoperă fereastra.
fără pereții albi, liberă, aleg o splendoare
care nu există.
fără casă, un singur preț; șobolanul care inchide.

acolo am scris puțină poezie, atunci
cînd copilul, încă, nu avea sex.

The house with white walls

The house I will no longer have
stays, shaken, in the middle of a lost
world.
the inexorable bypassing of a wall;
an indifferent wall.

the black carpet, of a slightly subdued stridency
covers the blood that soaked into the old wood.
an iron panel covers the window.
without the white walls, being free, I choose a splendour
that doesn't exist.
without a house, one single price; the rat that shuts down.

there I wrote little poetry, then,
when the child didn't yet have a sex.

Cuvîntul care mă tulbură

În apropierea unei anumite zile, sînt multe ziduri
care putrezesc în lumină; mai multe sînt cele care
sînt abandonate în umbră.
întunericul se înalță, ca o sondă, spre
cerul ireversibil.

„căci cu plăcere m-aș fi apucat să sărut
tălpile picioarelor lui”
dar timpul șterge religia feței mele.
timpul se înalță, ca un animal.
se înalță pe armă.

sînt într-o biserică; nu mai trebuie să urlu.
violența sînt eu. biserica, înafară.
criptele, vitraliile, infirmii
și cei care au plecat.
cînd îmi amintesc cuvîntul care mă tulbură;
acum, aici, înăuntru.

The word that torments me

In the dawn of a certain day, there are many walls
that moulder in the light; more are those that
are abandoned in the shade.
the dark rises, like an oil well, towards
the irreversible sky.

‘I would have been glad to kiss
the soles of his feet’
but time wipes religion off my face.
time rises, like an animal.
rises upon the weapon.

I am in a church; I do not have to shout anymore.
the violence is me. the church, outside.
the crypts, the stained glass, the crippled
and the departed.
when I remember the word that torments me;
now, here, inside.

De ce să vorbim

De ce să vorbim despre moarte și demență
cînd vine cineva pe furiș și îți face scamatorii
ca să zic asa, orientale. sau despre poezie...

se înalță, din întuneric, o umbră.
pe treptele mele roșii se ascund niște umbre.
pe ușa de piatră din cameră se adîncește o umbră.

dar de ce să mai vorbim despre toate aceste lucruri
acum, cînd cineva se întinde pînă aici
și-și joacă, cu nepăsare, într-un mod oriental aș spune
ultima carte.

Why talk

Why talk about death and dementia
when someone sneakily comes and plays tricks on you
so to speak, oriental. or about poetry…

from the dark, a shadow rises.
on my red steps some shadows hide.
on the room's concrete door a shadow deepens.

but why keep talking about all these things
now, when someone reaches out here
and plays, carelessly, in an oriental way I'd say,
his last card.

Lumînări din care picură sînge

Nici o lumînare nu este lumînare. lumînarea este
mîna din care picură sînge pe crucea de lemn.
să nu te întorci spre bucurie să nu-ți potolești
setea și apoi să te îndepărtezi de propriul tău sex
pe care nu îl vei mai vedea niciodată

niciodată este acum și atunci este niciodată
cîinele adulmecă urma fină a stăpînului
pe care nu l-a cunoscut niciodată
cîinele urlă pe mormîntul stăpînului său pe care nu l-a atins niciodată.
stăpînul nu atinge ci taie. stăpînul
vede prin cîine. stăpînul moare lîngă cîine.
cuvintele mor lîngă cuvinte
cîinele îmi linge rana de pe coapsă.

în plină deznădejde eu salvez un cuvînt

soarele roșu apune pe un cer fără margini

Candles from which blood drips

No candle is a candle. the candle is
the hand from which blood drips on the wooden cross.
do not turn towards joy do not quench your
thirst and then stray from your own sex
which you will never see again

never is now and then is never
the dog sniffs the fine track of the master
that he has never known
the dog howls on the grave of the master that it has never touched.
the owner doesn't touch but cuts. the owner
sees through the dog. the owner dies next to the dog.
the words die next to words
the dog licks the wound from my thigh.

in complete despair I save a word

the red sun sets on a limitless sky

Locul descoperit

Acoperită de lumină și apoi doborîtă de aceeași lumină
care coboară și se tăvălește, odată cu înserarea
ca o femeie care se roagă cu capul în pămînt
într-o biserică de piatră
ajung în locul descoperit al troiței.
pe drumul plin de praf, aspră, pădurea de mesteceni
din jur amenință.

și nu cîntecul și nici rîsul și nici plînsetul
numai cuvintele celei care îngenunchează în fața
propriei case ca și în fața ei înseși
în fața familiei deznădăjduite
în fața unor cuvinte fără cuvinte
în fața unui cer negru

și mîinile se transformă în animale fine care smulg
carnea
și pieptul se acoperă de fum
și spatele se deslipește de față

The uncovered place

Covered in light and then brought down by the same light
that descends and rolls, with nightfall
like a woman who prays with her head to the ground
in a church made of stone
I arrive at the uncovered place of the wayside crucifix.
on the road covered in dust, rough, the birch forest
all around threatens.

and it's not the song or the laughter or the crying
but only the words of the one who kneeled before
her own house as if before herself
before her hopeless family
before some words without words
before a black sky

and the hands change into tiny animals that tear
flesh
and the chest gets covered in smoke
and the back detaches from the front

În grădina rece

Înconjurată de dealurile pline de lumină ca de un Bine
plin de otravă
întoarsă din drum de o mînă care ține lumînarea
aprinsă și-și picură sîngele împreună cu ceara
în vasul pe care l-ai uitat aseară
în grădina rece
acolo, călugărița a hotărît să-și înnegrească pieptul
cu sînge
căci animalele vii sînt pline de putere
și puterea este plină de forță
si forța este o armă a refuzului

dar în grădina rece care se acoperă de fumul
morții, călugărița se dezbracă și-și atinge
pielea capului cu mîinile
cînd lumina scade și dintr-odată interiorul
se substituie nopții și vestea plină de sînge
acoperă pereții
acolo cineva a aruncat cuțite în gura

In the cold garden

Surrounded by the hills covered in light like a Good deed
full of poison
turned back from your way by a hand that holds the candle
lit and drips its blood along with the wax
in the bowl you forgot last night
in the cold garden
there, the nun decided to blacken her chest
with blood
for living animals are full of power
and the power is full of strength
and the strength is a weapon of refusal

but in the cold garden that gets covered in the smoke
of death, the nun undresses and touches
the skin of her head with her hands
when the light dims and suddenly the interior
substitutes for the night and news drenched in blood
covers the walls
there someone threw knives in her mouth

33

ei plină de cuvinte
dantele de iarbă sfîșiată atîrnă
de sutana neagră lipită de piele
lacul este aproape, mănăstirea arde în tăcere
o haită de lupi amenință hainele negre.

full of words
torn lace-like grass hangs
by the black habit stuck to the skin
the lake is near, the monastery burns in silence
a pack of wolves threathens the black clothes.

Semne de călugăr

Aș putea fi un înger, dar cu burta spintecată
acum, în seara plină de cîntecele vesele ale celor
singuri
în casa plină de icoane și cruci
aduse tocmai din Rusia, în iarna în care m-am retras
pentru totdeauna
și chiar înțelesesem mecanismul ceasului de argint
pe care îl purtam pe piept.

cu evlavie și bunăcuviință îmi retez punțile
acele cuvinte pe care numai în tăcere le-aș putea
pronunța și nici chiar în tăcere
tăcerea însăși se umple de sîngele meu
și atunci

îmi atîrn semnele de călugăr, pe umeri.

Monk signs

I could be an angel, but with a ripped open stomach
now, in the evening full of the happy songs
of the lonely
in the house full of icons and crosses
brought all the way from Russia, in the winter in which I retired
forever
and I had even understood the mechanism of the silver clock
that I carried on my chest.

with piety and comity I burn my bridges
those words that I pronounce
only in silence, and not even in silence
the silence itself fills with my blood
and then

I hang the monk signs, on my shoulders.

Instrumente care nu ating

Instrumentul care mă atinge nu mă interesează
mai multe păsări au fost ucise
într-un loc prea înalt; acolo am înțeles crima.
căci poeziile mele, sînt, uneori, lucide.
să picure sînge. să se înalțe, ca un taur, focul.
să vină fratele meu pe care
nu-l voi cunoaște niciodată.
în ușă, Străinul, să cînte cu noroi pe gură.

în ușa casei tale, să mă tîrăsc.

Instruments that do not touch

The instrument that touches me doesn't interest me
more birds were killed
in a too high place; there I understood the murder.
for my poems, are, sometimes, lucid.
let blood drips. let the fire rise, like a bull.
let my brother come whom
I will never know.
in the doorway, let the Stranger sing, dirt on his mouth.

in your house's doorway, let me crawl.

Mica spaniolă

Mi se pare inutil să îți spun, iubitul meu,
într-o noapte mai adîncă decît cerul,
că triunghiul pe care îl desenezi în fața mea
este un spațiu închis, în care lupta nu poate avea loc.
o străină îți înlocuiește cuvintele.
o străină cîntă pentru ea însăși.
o străină își aruncă puterea dincolo de libertate.
tocmai acolo, unde lupta este mai presus decît
sănătatea mîinii
culoarea neagră, amestecată cu albastru își regăsește
neputința.
mica spaniolă întrerupe dansul meu de o plăcere
imensă.
ea își strecoară sexul cu grijă.
plouă în casa părinților mei.
mă tem că sfîrșitul ar putea fi doar o continuare
a iubirii mele.
pe o bandă nemărginită, îmi sprijin, eu, cea care
nu poate să fie

Little Spanish girl

It's needless to say, my lover,
in a night deeper than the sky,
that the triangle you're drawing in front of me
is a closed space, where the fight cannot take place.
a stranger replaces your words.
a stranger sings for herself.
a stranger throws her power beyond freedom.
right there, where the fight is above
the health of one's hand
the colour black, mixed with blue rediscovers
its helplessness.
the little Spanish girl interrups my dance of a glorious
pleasure.
she sneaks her sex carefully.
it rains in my parents' house.
I fear that the end could be just a continuation
of my love.
on an endless band, I, the one who
can no longer be

37

mai mult decît o credință,
trupul în lanțuri. acum, dimineața, cerul rece
se substituie, cu îngrijorare, vieții.
Doamne, mă retrag în genunchi și nu îți mai pot cere
decît înțelegere albastru, cu roșu, cu roz, puțin negru,
puțină poezie și un ceas violet.
mă plimb printre copacii atît de drepți încît mă gîndesc
la părul meu pe care nu-l voi mai avea niciodată.

mă provoacă mîinile; sînt o străină fără mîini.
fața mea slăbită îmi provoacă liniștea; sînt o barbară
care nu cunoaște decît suferința.
Doamne, privesc cerul; ești un monstru pe care nu îl
pot înțelege.

more than some faith,
support my body in chains. now, in the morning, the cold sky
worriedly, substitutes, life.
God, I draw back on my knees and I can only ask
for understanding, blue, with red, pink, some black,
some poetry and a violet watch.
I walk amongst the trees so straight that I think
about my hair which I will no longer have.

my hands stir me; I am a stranger without hands.
my gaunt face is challenging my peace; I am a barbarian
who knows only suffering.
God, I look at the sky; you are a monster that I cannot
understand.

Însemnele unei anumite puteri

Sub cer, sub mîini, sub sexul fără nici o
greșeală, cu ochii încercănați și buzele fine
îți repeți crima, se apropie înserarea
viscolul vertical îmi amintește de cinstea care distruge
scriu într-o limbă pe care numai eu o cunosc
este limba care desenează cuvinte
se insinuează în timp
înlocuindu-l cu însemnele necunoscute ale
unei Puteri, străine de mine,
pe care nu o dau la o parte.
să găsim, înfricoșați, literele care se apropie

printre ruinele casei cu pereții, albi,
încă.

The marks of a certain power

Under the sky, under the hands, under the flawless sex,
with bleary eyes and soft lips
you repeat your crime, evening gets closer
the vertical blizzard reminds me of the honour that destroys
I write in a language that only I know
is the language that draws words
infiltrates in time
replacing it with the unknown marks of
a Power, unknown to me,
that I won't push way.
let's find, terrified, the letters that get closer

amongs the ruins of the house, white-walled
still.

În marginea grădinii

Marginea grădinii s-a cutremurat ca și înaintea
unei atingeri solemne
dar actul violului s-a consumat brusc
moartea a ocolit, nepăsătoare,
Trei Umbre Profane.
cinstea mea întunecată este un poem îndepărtat
ce închide o carte a cărui sfîrșit ar putea fi religios
dacă pielea mea ar fi închis alt trup, mai puternic,
chiar bărbătesc, cu frunte de călugăr.
dar eu urlu cu gura deschisă și sora mea...
sora mea Eleonora mă cheamă dincolo de zidul
care se apropie
pe umbra Eleonorei desenez altă umbră.
acolo unde creierul atinge altă umbră
a coapselor ei
înainte de moarte
înaintea oricărei cărți
înaintea oricărui cuvînt.

At the edge of the garden

The edge of the garden trembled as if in front
of a solemn touch
but the act of rape was consummated suddenly
indifferently, death dodged,
Three Profane Shadows.
my dark honour is a distant poem
that closes a book whose ending could be religious
if my skin had trapped another body, stronger,
manly even, with a monk's forehead.
but I yell with my mouth open and my sister…
my sister Eleonora calls me beyond that wall
that gets closer
on Eleonora's shadow I draw another shadow.
there where the brain touches another shadow
of her thighs
before death
before any book
before any word.

Aduc cuvinte pe tava plină de măruntaie calde

Sălbăticia mea este atît de mare încît
îmi pot smulge mîinile
îmi pot desprinde gura mea roșie
îmi pot aduce cuvintele pe tava pe care
sînt aduse măruntaiele calde

și lăcomia de sînge cald
este mult mai puțin sălbatică decît
sălbăticia mea atunci cînd îmi provoc
în fața peretelui, lacul în care îmi introduc,
pînă la sînge, sexul.

amintirea peretelui este mai sălbatică decît
oglida în care îmi privesc chipul atunci cînd
mă rog. oglinda rece o sparg pe piept
seara, cînd clopotele vestesc liniștea adîncă a nopții
cînd întunericul îmi ascunde chipul atît de sălbatic
și atunci

I bring words on a patter full of warm offal

My savagery is so big that
I can rip off my hands
I can detach my red mouth
I can bring words on the platter on which
warm offal is brought

and the greed for warm blood
is less savage than
my savagery when I provoke
in front of the wall, the lake in which I immerse the sex,
to the blood.

the memory of the wall is more savage than
the mirror in which I look at my face when
I pray. I break the cold mirror on my chest
in the evening, when bells announce the deep silence of the night
when dark covers my face, so savage
even then.

Alexandru se întinde în umbra unui copac înflorit

A venit ziua în care
îmi ceri blîndețea alegerii, tu,
absent ca și cerul și doldora de sînge
curat ca și lacrima, băiatul obosește,
aleargă, pipăie morții din apă
și declară; aici este înăuntru,
înăuntru este fier de cea mai bună calitate
aici este adevărul; în ceea ce nu poți retrage.

Alexandru lies down in the shadow of a blooming tree

The day has come when
you ask for the gentleness of choice, you,
absent like the sky and covered in blood
lily-white, the boy grows tired,
runs, touches the dead in the water
and states: here it is inside,
inside there is iron of the very first quality
here is the truth; in what you cannot take back.

Cupola plină de sînge a unei mănăstiri

Hai să ne întindem pe drumul
alb, cu pielea ca focul, în plină iarnă
niciodată suferința nu a fost atît de nesigură
îmi atac familia și rudele de sînge
hai să atacăm înstrăinarea
el, cu craniul ras, intră înăuntru
cu precizia unui poet
demența, acum, se suprapune ca un zid al unei
mănăstiri îngropate în iarbă

sub pămînt, acolo,
călugărițele se privesc în ochi.

The blood-soaked cupola of a monastery

Let's lie down on the white
road, with our fire-like skin, in midwinter
suffering has never been this insecure
I attack my family and my blood relatives
let's attack alienation
he, with his shaved skull, enters inside
with the precision of a poet
dementia, now, superposes itself like a wall
of a monastery buried in grass

under the ground, there,
the nuns look into each other's eyes.

Grecul ars

Nimic nu mi se pare prea mult; poate o mînă care
înlocuiește melancolia; și mîna dinăuntru, fără sfîrșit.
grecul ars a cărui sandală a rămas integră
în focul cu sunet de ghitară rece.
în frigul care se destramă caut bucuria, Doamne.
mi-am provocat eșecul, poezia și moartea; îmi provoc,
acum, pielea, părul negru și sîngele.
fără cer cu cerul în față.
fără iubire cu iubirea în față.
urma pe care tu o transformi în animal de pradă.
plec pe urmele tale cu ochii întunecați de ură.
întuneric în plină lumină.
noaptea în zorii zilei care începe.
noaptea și întuneric în cuvinte;

numai în cuvintele mele.

The burnt Greek

Nothing seems too much for me; maybe a hand that
replaces melancholy; and the hand inside, neverending.
the burnt greek whose sandal remained whole
in the fire that sounds like a cold guitar.
in the cold that is crumbling I search for happiness, God.
I caused my failure, my poetry, my death; I cause
now, my skin, my black hair, my blood.
without sky with the sky in front of me.
without love with love in front of me.
the track that you turn into a predator.
I follow your trail with my eyes shadowed by hate.
dark in full light.
night in the dawn of the day that begins.
night and dark in words;

only in my words.

Pavilionul nebunilor

Pe drumul care duce spre pavilionul nebunilor
îmi port sîngele de pe tălpi
și nu îmi pot adînci înstrăinarea.
Doamne, nu mai pot crede. am uitat
să-mi spăl cearșaful negru care mă strînge.
sunt sora lui Lazăr, care nu mai poate învia.
pentru mine nu există decît umbra.
pentru mine nu există decît nebunia.
alb ca varul este pavilionul pe care îl iubesc ca pe mine
însămi.
acolo drogul. acolo violența. acolo sexul. acolo
cuvintele.

în soare, un cîine se culcă liniștit
la picioarele unui nebun, stăpîn, care cîntă.

The pavilion of the mad

On the road that leads to the pavilion of the mad
I carry my blood on my feet
and I cannot deepen my alienation.
God, I cannot believe anymore. I forgot
to wash the black sheet that strangles me.
I am the sister of Lazarus, who cannot revive again.
for me only shadow exists.
for me only madness exists.
white as chalk is the pavilion I love as I love
myself.
there the drug. there the violence. there the sex. there
the words.

in the sun, a dog lies in peace
at the legs of a mad, master, who sings.

Fumul întunecat al sfîrșitului

„Nu trece cu vederea partea Ta pe care ai
răscumpărat-o pentru Tine”
din patria vieții noastre.

și fumul întunecat al sfîrșitului de secol
anunță Timpul.
cadența, fascistă, a umilinței, pe care cei mulți
au înțeles-o.
sunete de gheață se prăbușesc în sîngele meu;
acolo se odihnește un șarpe al melancoliei.
cînd voi veni, mă voi întoarce.
și cînd mă voi ruga, voi uita mila.
niște călugărițe își ating pielea,
cu sexul.

nu-mi trebuie hrană; acum, cu mîinile,
distrug.

The dark smoke of the end

‘Do not neglect Your portion, which you
redeemed for Yourself’
from the country of our life.

the dark smoke of the end of the century
announces The Time.
the fascist cadence of humility, which many
understood.
icy sounds collapse in my blood;
there a snakes of melancholy rests.
when I come, I will turn back.
and when I pray, I’ll forget mercy.
some nuns touch their skin,
with their sex.

I don’t need food; now, with my hands,
I destroy.

Lumina

Primul pas, în plin soare,
al singurătății,
lăsînd în urmă, cîmpul de luptă,
războinic în ceață
mîinile ating, fără nici o ezitare
pădurea de brazi îmi șterge fața.

Coiful de Fier Cîntă Liber pe Piele

aproape sînge.
cu fața la zid, cîntece precise
într-un spațiu din ce în ce mai îngust.

cheiul se unește cu zidul
acolo unde, trădătorii
sub cerul cel mai albastru... .

The light

The first step, in full sun,
of loneliness,
leaving behind, the battle field,
warrior in the mist
the hands touch, without hesitation
the pine forest wipes my face.

The Iron Helmet Sings Freely on the Skin

almost blood.
with the face to the wall, precise songs
in a space that's more and more narrow.

the quay unites with the wall
there, where the traitors
under the bluest sky… .

Înaintez, greu

Înaintez, greu, în lanul subteran al unui
cîmp necunoscut
de cîte ori îmi este frică îmi amintesc
sexul; fără îndoială, sînt Bîlbîitul.
hei, drumul plin de praf al crimei.
hei, legile de fier ale poeziei.
hei, lumina care îmi arde fruntea.

pe creier, Arhitectul îmi proiectează,
cu grijă, puțină poezie,
în plin soare.

vasul de fier.

I move forward with difficulty

I move forward, with difficulty, in the underground field
of an unknown plain
each time I am afraid I remember
sex; without hesitation, I am the Stammerer.
hey, the dust-covered road of murder.
hey, the iron laws of poetry.
hey, the light that burns my forehead.

on my brain, the Architect designs,
carefully, a little poetry,
in full sun.

the iron pot.

Violența armelor

Doamne, cîtă melancolie; sîntem, fără să atingem,
violenți; sînge uscat pe pereții înalți.
am așezat puritatea în vene.
am zdrobit-o cu fața de zid.
și nu pot vedea nici o picătură de sînge.
ca un animal de rasă, plăcerea de a simți
îmi distruge iubirea.
mă joc cu animalul pe care nu îl văd.
îmi adîncesc mîinile în gura lui îngustă.
degetele albe se plimbă, simplu și precis,

Armele.

The violence of weapons

God, so much melancholy; we are, without even touching,
violent; dried blood on the high walls.
I placed purity in veins.
I crushed its face against the wall.
and I cannot even see a drop of blood.
like a purebred animal, the pleasure of feeling
destroys my love.
I play with the animal I cannot see.
I deepen my hands into its narrow mouth.
the white fingers walk, simple and precise,

The Weapons.

În această toamnă

În această toamnă, cerul a fost puțin mai negru
decît altădată; cuvintele erau obosite
iar mîinile celui care s-a drogat
au întrecut orice măsură.

„numărul, rînduiala și slujba leviților; douăzeci și patru de mii
să lucreze”
îmi este greu să accept că plămînii mei sînt tatuați
cu litera S; Strigătul, Senzualitatea,
Sacrificiul, Sofistul.

și soarele meu este fratele pe care
nu-l voi cunoaște niciodată.
și lumina mea este un alt sistem mecanic
al unui orb.
și umilința; și ura.

acum, fără nici o urmă.

In this autumn

In this autumn, the sky was a little more black
than other times; the words were tired
and the hands of the one who drugged himself
is out of all bounds.

‘the number, the order and the service of the levites; twenty-four thousand
to work’
I find it difficult to accept that my lungs are tattooed
with the letter S; Shouting, Sensuality,
Sacrifice, Sophist.

and my sun is the brother that
I will never know.
and my light is another mechanical system
of a blind man.
and humility and hate.

now, without any trace.

Coruri rusești

De ce aceste coruri ruseși sînt cuvinte;
evanescente, fetițe fără trup.
îți amintești,
Oglinda și Lampa imensă sub care plămînii mei
au fost tăiați, cu un folos necunoscut,
desigur.
am urcat treptele, tăcute, ale pădurii de brazi
și am plîns cu lacrimi de băiat,
am purtat un cuțit mic, pretutindeni.
dincolo, în stepă, încă arde calul împușcat
al tatălui meu
atunci cînd războiul mai avea un sens.
o lumină rece îmi arde cuvintele.

în Orient, poate, ar fi fost posibil.

Russian choirs

Why are these Russian choirs words;
evanescent, girls with no body.
You remember,
the Mirror and the huge Lamp under which my lungs
were sliced, for an unknown use,
of course.
I climbed the silent steps of the pine forest
and I cried a boy's tears,
I carried a small knife, everywhere.
beyond, in the steppe, the shot horse of my father
still burns
when the war still had a meaning.
a cold light burns my words.

maybe, in the Orient, it would have been possible.

Îngerul morții

„Aur, argint, aramă și fier ai cît nu se poate
cîntări”
dar, totuși, despărțirea îndepărtată,
ca un lanț, egal, al eșecului.
să nu mai porți nimic pe craniu.
să porți craniul în sînge.
„atunci a zis Domnul către înger;
pune-ți sabia în teacă”
și am atins sabia cu mîna; era lucioasă și precisă
ca un înger al morții.

The angel of death

‘Gold, silver, bronze and iron beyond
weighing’
but, still, the distant separation,
like an equal chain of failure.
to not wear anything on your skull anymore.
to wear your skull in blood.
‘then God said to the angel:
sheathe your sword’
and I touched the sword with my hand; it was shiny and precise
like an angel of death.

Hei, tu, joc de băiat

Hei, tu, joc de băiat, bîlbîit,
floare cu spini
neagra mea metafizică.
o urmă fină, vinovată, pe cer,
îmi arată drumul.
eu spun așa; cei care cîntă acum sînt veșnici.
undeva, pe cer, îmi apropii trupul în flăcări.
hei, tu, moarte, bucurie.

răbdarea de a scrie despre moarte.

Hey, you, boy game

Hey, you, boy game, stammering,
flower with thorns
my black metaphysics.
a fine trace, guilty, on the sky,
shows me the way.
I say this: those who sing now are eternal.
somewhere, in the sky, I approach my body in flames.
hey, you, death, joy.

the patience of writing about death.

Te aștept pe tine

Te aștept pe tine, copil venit din dragoste pentru
viață
dar tu ești viață și moarte, împreună, cu sufletul
în gură, ca un miel care suge lapte.
pînă și eu mai sînt încă mielul mamei mele,
alb și uscat, rănit în piept, cu sîngele
țîșnindu-i printre buzele moi și roze
mielul cuvintelor care rămîn ca niște dîre de foc.
te aștept blîndă și supusă ca o fiară
ținută în cușcă, fără mîncare și fără iubire
timp de patruzeci de zile sau patruzeci de luni
sînt blîndă și supusă ca o fiară ținută în cușcă.
tu ești mielul doldora de sînge.

I'm waiting for you

I'm waiting for you, child born from love
of life
but you are life and death, together, with your soul
in your mouth, like a lamb that sucks milk.
even now I am still the lamb of my mother,
white and dry, chest wounded, with blood
gushing through its soft and pink lips
the lamb of the words that remain like some fire marks.
I'm waiting for you gentle and obedient like a beast
held in a cage, without food and love
for forty days or forty months
I am gentle and obedient like a beast held in a cage.
you are the lamb covered in blood.

Mîini lungi ca focul

Băiatul se joacă cu el însuși și-și îmbrățișează
pieptul plăpînd. cu mîinile lungi ca focul,
el mîngîie,
el înconjoară, el delimitează cu o plăcere
de mare handicapat, timpul. băiatul se bîlbîie
și gura lui frumoasă în acele clipe de nesiguranță
se înroșește ca sîngele
o, băiatul rostește cuvinte și tăcerea îi dă tîrcoale
tăcerea roșie ca porcul jupuit în plină sărbătoare
un clopot atîrnă de urechea lui fină; băiatul îl prinde cu mîinile
și-l aruncă între coapse. Noi sîntem aproape
clopotul obosește vestind neputința călugăriței care
este sora băiatului
cu fierul ascuțit al zilei care vine
băiatul și sora își taie o cruce pe mîini
băiatul se joacă cu el însuși și-și îmbrățișează
cele trei mîini.

Hands long like fire

The boy plays with himself and embraces
his frail chest. With hands long as fire,
he caresses,
he surrounds, he delimits with the pleasure
of a big handicapped person, time. The boy stammers
and his beautiful mouth in those moments of uncertainty
becomes red like blood
oh, the boy utters words and the silence is lurking
the silence red like the skinned pig at the height of festivities
a bell hangs against its fine ear; the boy catches it with his hands
and throws it between his thighs. We are close by
the bell gets tired announcing the powerlessness of the nun who
is the boy's sister
with the sharp iron of the coming day
the boy and his sister cut a cross on their hands
the boy plays with himself and embraces
his three hands.

Cei care nu se mai pot întoarce

Nu-mi amintesc decît tăcerea.
o brățară din argint curat s-a lipit de piele pînă la sînge.
deslipită, o port ca pe un mic steag al unei ființe aspre.
mîna descoperită se prăbușește în apa de botez
a celui care pleacă pentru totdeauna.
tu nu mai ești decît slava; aș putea spune chiar;
slava cerului.
eu sînt sclava care atinge pămîntul.
care se luptă cu pămîntul. sînt una cu pămîntul.
cu mîinile în jurul capului cumplit de singur
îmi strîng venele pe care le mai am
sîngele care este privit
acolo, seara, în plină lumină a unui lac
pustiu
în care se adună, spre mijloc, nebunii, călăii
și cei care nu se mai pot întoarce.

Those who cannot return anymore

I can only remember the silence.
a bracelet made of pure silver glued to my skin to the blood.
unglued, I wear it like a small flag of a rugged being.
the uncovered hand collapses in the baptismal water
of the one who leaves forever.
you are but glory; I could even say:
the glory of the sky.
I am the slave that touches the earth,
that fights the earth. I am one with the earth.
with my hands around this terribly lonely head
I squeeze the veins that I still have
the blood that is being watched
there, in the evening, in the full light of an empty
lake
where, towards the middle, gather the mad, the executioners
and those who cannot return anymore.

Capul unul animal care a văzut focul

Pe pajiștea luminoasă apare capul unui animal
care a văzut focul. îmi curge sînge din gură
și ridic lumînarea îndepărtată ca moartea,
în fața feței
aici și acum vorbesc despre tine și, deci, despre mine
și despre mine cu tine.
nu înțeleg nimic.
gleznele sînt acoperite de iarbă și insectele sună
pe piele. pe degete îmi place să se adune
ceva ce nu este. numai din gură și din nas
îmi curge sînge. pe locul pe care stau se prăbușește
steaua care nu este decît o groapă.
și întunericul și sîngele și cuvintele sînt gropi

și numai Isus și Tatăl Lui și capul unui
animal care a văzut focul.

The head of an animal that has seen fire

On the bright meadow appears the head of an animal
that has seen fire. blood drips from my mouth
and I raise the candle that's as distant as death,
in front of the face
here and now I talk about you and, therefore, about me
and about me with you.
I don't understand anything.
my ankles are covered in grass and the insects buzz
on my skin. I like on my fingers to gather
something that is not. only from my mouth and nose
drips blood. In this spot I stand on collapses
the star which is just a hole.
and the dark and the blood and the words are holes

and only Jesus and His Father and the head
of an animal that has seen fire.

Cuvintele sînt fapte întoarse cu fața spre mine

Astăzi cuvintele mele sînt mai mult decît
fapte și faptele s-au întors cu fața spre mine.
astăzi faptele mele sînt mai mult decît ceea ce s-ar putea numi crimă
și crima o fac în tăcere cu fața la perete.
astăzi peretele s-a ridicat în fața mea
ca și în fața lui însuși și fața mea a devenit
fum și sînge.
niciodată astăzi nu a fost ca și astăzi; pe piept
se adună o față lovită și schimonosită
și picură sînge din piept pe fața care
coboară
și niciodată

Words are deeds turned with their faces towards me

Today my words are more than
deeds and the deeds turned facing me.
today my deeds are more than what one could call a crime
and I commit the crime in silence facing the wall.
today the wall rose in front of me
as though in front of itself and my face became
smoke and blood.
today has never been like today; on the chest
a bruised and distorted face gathers
and blood drips from the chest and the face that descends
and never

Craniul și ușa

„Și-a smerit cumplit trupul său și tot locul împodobit
altădată l-a umplut de păr smuls din capul său”

și craniul și ușa. tăiate de cuvintele celui care…
alte cuvinte.
infernul se ridică, senin, din umbra cerului său.
mi-e foame de sînge. altădată am lovit fruntea ta
cu degetele subțiri și bolnave.
altădată am izbit o familie.
odinioară am aruncat cu pietre. hei, cîtă nepăsare.

atunci regele a zis lui Aman; „Bine ai zis, ia repede
haine și cai, cum ai spus și fă așa iudeului Mardoheu,
care șade la poarta regelui.
Să nu lași nimic din toate cîte am zis”.

The skull and the door

‘She utterly humbled her body; every part that
she loved to adorn she covered with her tangled hair.’

and the skull and the door cut by the words of the one who…
other words.
hell rises, serenely, from the shadow of its sky.
I am hungry for blood. once I hit your forehead
with my sick skinny fingers.
some other time I beat a family.
once I threw stones. hey, so much indifference.

Then the king said to Haman, ‘Quickly,
take the robes and the horse, as you have said, and do so
to the Jew Mordecai who sits at the king’s gate.
Leave out nothing that you have mentioned.’

Străina

S-ar putea să fie Străina care plînge
cu o decență și o discreție
mai mare decît plînsetul însuși
deoarece o Străină este aceasta care vine
spre înăuntru cu toată forța, cu sîngele șiroindu-i
pe tîmple și piept
nesigură și înfometată.
deoarece numai o străină a ajuns la porțile
obosite ale pielii
care în curînd se destramă
și numai o străină se adîncește în lacul
propriului său nume pînă la demență.

acolo, mormîntul PUTERII,
acolo, lăcașul sigur al morții.
acolo, se închide și se deschide
CARTEA.

The stranger

It could be the Stranger who weeps
with a decency and discretion
greater than the weeping itself
because a Stranger it is who comes
towards inside with all her strength, with blood flowing
from her temples and chest
insecure and famished.
because only a stranger arrived at the tired
gates of the skin
that soon unravels
and only a stranger deepens in the lake
of her own name to dementia.

there, the grave of POWER,
there, the safe sanctuary of death.
there, closes and opens
THE BOOK.

Niciodată în umbră

Cu mîini subțiri de fetiță
înconjuram, roșie ca focul, cuvintele obscene
ale necunoscutului (atunci, în grădina albă de soare,
a Eleonorei), pe fața asiatică.
dar acum, cînd îmi fac loc în pădurea de mesteceni.
(îți amintești, Drumul Rusesc pe care l-am străbătut
străini, înspre Suzdal)
atît de dreaptă, Doamne.

în noaptea în care intru în plămînii mei
ca în propria-mi casă cu pereții albi ca varul
niciodată nu se va mai întîmpla

în stepa cea mai adîncă
cu crucea lipită de crucea din creier.

Never in the shadow

With thin girlish hands
I surrounded, red like fire, the obscene words
of the unknown (then, in Eleonora's
sun-lit garden), on the Asian face.
but now, when I make my way through the birch forest.
(you remember, the Russian Road which we travelled as
strangers, towards Suzdal)
so straight, God.

in the night when I enter my lungs
like in my own house with lime-white walls
it will never happen again.

in the deepest steppe
with the cross glued to the cross in my brain.

Interiorul unei dimineți de iarnă

În plin atac, cu riscul, înscris,
ca un rac, printre coapsele lungi
plînge oligofrena anumitor cuvinte
atît de puține.

pe coperțile de piele, roșii din pricini
obscure,
aurul înlocuiește viața
aici, în punctul acesta, unde cartea se închide
demența este dimineața unei nopți
îndepărtate.

cu moartea pe pielea capului,
ca un praf, aspru, de păr,
atît de aproape, înăuntru,
în celulele albe care sparg dimineața
și moartea
cu cuțitul pe pielea altui cuțit
spun cuvinte

The inside of a winter morning

In full attack, with the risk, inscribed,
like a crab, amongst those long thighs
the retarded one cries of certain words
not so many.

on the leather covers, red from obscure
reasons,
gold replaces life
here, in this very spot, where the book closes
dementia is the morning of a distant
night.

with death on the skin of my head,
like a rough dust of hair,
so close, inside,
in the white cells that break the morning
and death
with a knife on the skin of another knife
I utter words

hainele sînt pline de sînge
ele distrug martorii care se supun
hainele sînt străine și negre.

the clothes are covered in blood
they destroy the witnesses that submit
the clothes are foreign and black.

Iarna

Frigul își înfige colții
În oasele clădirilor întunecate.
Pe zăpada imaculată, o bucată de creier zdrobit
Sfârtecă disonanța purității pierdute.
Lampa picură pe perete,
Dens, de var.
Furia de-a scrie se împletește cu sila.
Deasupra unei clădiri înalte,
Înconjurată de ceață densă –
Orașul tremura sacadat
Sub dangătul clopotelor
De bronz –
Răul cu propria-mi mască de care mă lepăd
Își dau mâna.

Winter

Cold gnaws its fangs
In the dark buildings' bones.
On the immaculate snow, a piece of crushed brain
Rips the dissonance of lost purity.
The lamp drips on the wall,
Dense, whitewashed.
The anger of writing entwines with repugnance.
Above a tall building,
Surrounded by a dense fog –
The city trembles erratically
Under the toll of the bells
Made of bronze –
Evil and my own mask which I renounce
Shake hands.

Vântul

De acum tu ești singurul meu drum.
Experiența morții mi-a supt sângele din trup.
Răsare-n umbra serii cerul înghețat.
Recunosc (înfrânații!) muzica spațială a neliniștii
Care-și trimite cu degetele subțiri
Patima bucuriei schimonosite.
Voința mea-nflorește sub raza saturată
De viață a unei singure zile.
Un ac înfipt într-un fluture negru.
Vântul acesta violent se joacă.
Mi-am rupt toate lanțurile

Wind

From now on you are my only road.
The experience of death drained my body of blood.
In the shadow of the evening arises the frozen sky.
I recognise (the restrained!) the spacial music of restlessness
Which sends with its slim fingers
The ardour of distorted joy.
My will blooms under the ray saturated
With the life of a one single day.
A needle piercing a black butterfly.
This violent wind is playing.
I have broken all my chains

Bolta

Răcoroasă este apropierea ta.
Bolta pe care o privesc cu ochii minții, mă-nfioară.
Liniștea se zbate fâlfâindu-și aripile în imensa
Grădină.
Cât de mult am crezut în rațiune și în
Puterea vieții!
Zeița suferinței, luna.
Dincolo de mine, de spațiul lunar,
Spiritul rătăcește pe un țărm de gheață.

The celestial vault

Cooling is your proximity.
The celestial vault that I gaze at with my mind's eyes, chills me.
Silence struggles fluttering its wings in the immensity
Of the garden.
How strongly I believed in reason and in
The power of life!
Goddess of suffering, moon.
Beyond me and the lunar space,
The spirit drifts on an icy shore.

Soare crud

Rătăcesc dupa tine, umbră,
Dăruiește-mi acum, în noaptea extazului,
Un alt soare, crud.
Ca să nu mai pot vedea altceva, smulge-mi ochii
Și dă-i uliului ce țipă monstruos și senzual.
Fără îndoială, îmbrățișată, în genunchi, cu tine,
Ajung abia să-mi mângâi fumul crucii pur.
Când orbitele mele se umplu de o ardoare tristă
ce nu se mai
Sfârșește, obsesia mea se transformă în val de sânge.
Spiritul meu aduce cu sine patima și umbra și răcoarea
Și nebunia și vigoarea renunțării și a resemnării.
Dansul sacadat al stelei fixe se zbuciumă printre aștri
cenușii.
Îmi trebuie un cuțit ca să-mi tai brațul,
Pe tine, umbră, nu te voi părăsi niciodată.

Fresh sun

I wander in search of you, shadow,
Give me now, in this night of ecstasy,
Another fresh sun.
So I cannot see anything else, pluck out my eyes
And feed them to the hawk that cries monstrously and lustfuly.
Without doubt, embraced, kneeling, with you,
I can barely caress the pure smoke of the cross.
When my orbits fill with a sad ardour
which will not
End, my obsession transforms into a wave of blood.
My spirit brings with it suffering and shadow and coolness
And madness and the vigour of renunciation and resignation.
The erratic dance of the fixed star tempests amongst the gray
celestial bodies.
I need a knife to cut my arm,
You, shadow, I will never abandon you.

Torța

O umbră a venit către mine cu o torță aprinsă.
Dacă nu o poți lua în mâini fără să sângerezi, a spus umbra,
Ți-o dăruiesc. Vei deveni nemuritoare.
Lipsa sângelui este gingășia și măsura iubirii tale.
Umbră, am strigat, tu, pe care nu te zăresc
Și doar torța ta arde străvezie în spațiul întunecat,
Tu, care mi-ai dăruit sângele cu zgârcenie de mare creator,

Mie, care am crezut că pot trăi
Cu spiritul însetat de moarte.
Torța ta poate rămâne neatinsă
Între coarnele veșnice ale țapului sălbatic.
Nici o picătură de sânge nu va curge din creierul țapului.
Mâinile mele vor însângera torța.

The torch

A shadow came towards me with a lit torch.
If you cannot hold it without bleeding, said the shadow,
I will give it to you. You will become immortal.
The lack of blood is the delicacy and measure of your love.
Shadow, I called, you, the one I cannot see
And only your torch that burns translucently in this dark space,
You, who gave me blood with the stinginess of a great creator,

To me, who thought I could live
With my spirit thirsty for death.
Your torch can remain untouched
Between the everlasting horns of a wild he-goat.
Not even a drop of blood will drip from the brain of the he-goat.
My hands will cover the torch with blood.

Noapte de mai

Lumina trandafirilor își picură carnea.
În preajma grădinilor părăsite se adună roua viorie.
Flăcări mari se izbesc de crengile tremurătoare,
Relativitatea lor de argint fisurat, pierdut,
Sub bolta rece.
Dumnezeule, dacă ești, spune-mi să nu fiu.
Prin măști de metal răscolite de vremi
Cei care vin după noi își strecoară ușoara dezamăgire.
Cu fierul roșu atingi
Noaptea mea cutremurătoare
Ce nu mai pleacă,
Ci stă la pândă împreună cu Tine.

Night of May

The light of roses drips its flesh.
In the vicinity of the abandoned gardens violet blue dew gathers.
Big flames hit the trembling branches,
Their relativity of cracked silver, lost,
Under the cold vault of the sky.
God, if you are, tell me not to be.
Through metal masks stirred by times
Those who come after us sneak their light disappointment.
With the red iron you touch
My shattering night
That won't leave,
But lurks together with You.

Grota

Ființa mea respiră liberă și puternică.
Cum aș putea să-mi ascund fața pătimașă și rece
Lângă ce stâlp al infamiei mă alungi
Tu, viață a vieții mele
Sângele tău îl beau cu desfătare,
Sentimentul mi se topește pe cruce
Nicicând umbra salcâmului nu va mai înflori în gând,
Cine ești, dacă nici măcar umbra nu ți-am zărit-o,
Posesiunea ta este spirit sfâșiat
Haide, ajută-mă să trăiesc,
Melancolia și vigoarea mea au atins apogeul
Nu mă lăsa, grota adâncă, plină de-ntuneric,
Mă cheamă, fără-ncetare.

The cave

My being breathes free and strong.
How could I hide my fiery and cold face
Next to what pole of infamy do you banish me
You, life of my life
I drink your blood with delight,
My feeling melts on the cross
The shadow of the locust tree will never again bloom in the mind,
Who are you, if I couldn't even see your shadow,
Your possesion is the torn spirit
Come, help me live,
My melancholy and vigour have reached their peak
Don't leave me, the deep cave, full of darkness,
Calls me, endlessly.

* * *

Acest Trup, ce
Nu-i veșnic.
Dealul descărnat
Prăbușit în lumină.
Am văzut iubirea.

Sînt ruptura dintre
Sfîntul vis și sfînta
Materie.
Nimic nu-mi ajunge
Nimic nu mă satisface.

Sînt materia pe care
O defaimi.
Tu ești
Bucuria și
Viața.

* * *

This Body, which
Is not everlasting.
Fleshless hill
Collapsed in light.
I saw love.

I am the breach between
The holy dream and holy
Matter.
Nothing is enough for me
Nothing satisfies me.

I am the matter you
Defame.
You are
Joy and
Life.